

කෝට්ටේ යුගයේ පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය

පල්ලාවෙල සද්ධානිස්ස නාහිමිපාණන් වහන්සේ

කෝට්ටේ යුගය:

ක්‍රි.ව. 1410 දී කෝට්ටේ රාජධානි යුගය ආරම්භ විය. පසළොස්වන සියවසෙහි ආරම්භවී එක් සිය අට සැට වර්ෂයක් පමණ කාලයක් තුළ මේ රටේ පලාත තන්ත්‍රය ක්‍රියාත්මක වූයේ කෝට්ටේ රාජධානියෙනි. 1415 දී සවන සිරි පැරකුම්බා රජතුමා ලංකාවේ රජකමට පත්විය. ලක්දිව එක් සේසත් කරමින් ලක්දිව මහ රජකමට පත් වූ සිරි පැරකුම්බා රජතුමා කෝට්ටේ නගරය රාජධානිය කරගෙන තෙපෝ බල පරාක්‍රමයෙන් යුක්තව රටේ සාමයන්, නිදහසන්, සෞභාග්‍යයන්, සමෘද්ධියන් ඇති කෙළේ ය. ස වන පැරකුම්බා රජතුමාගේ කාලයේ දී මුළු රටේ ම සාමකාමී වානාවරණයන් සමග ආගමික වූ ද සංස්කෘතික වූ ද දියුණුවක් ද අපූර්ව සාහිත්‍ය දියුණුවක් ද ඇති විය. ස වන පරාක්‍රමබාහු රජතුමාගේ කාලයේ ලංකාවේ අගනුවර වශයෙන් පිළිගන්නා ලද්දේ කෝට්ටේ නගරයයි. කෝට්ටේ එද ජයවර්ධන පුරය නමින් හඳුන්වන ලදී. ජයවර්ධන පුරය ආරම්භ කරණ ලද්දේ අලලක්කෝණාර නම් ප්‍රභූ රාජයන් විසිනි. අලලක්කෝණාර තුමා කැලණි නගරයෙන් දකුණු දිශාවෙහි වූ කෝට්ටේ ප්‍රදේශයෙහි ප්‍රාසාද, බෝධි ප්‍රාකාර, සක්මන් මලු, ප්‍රතිමා ගෘහ, වෛත්‍යාදියෙන් යුක්ත ප්‍රාසාද පංක්ති, දොර කොටු ආදියෙන් ද යුත් ජයවර්ධන කෝට්ටය නම් වූ නගරය නිර්මාණය කොට එහි වාසය කරමින් ශාසනයේ දියුණුව ද, අප්‍රමාණ කුසල් ද කළ බැව් මහාවංශයේ ඇතුළත්.

ඉච්චාදි වණණින මහා මුනි සෙවිතමිනා
කල්‍යාණි නාම නගරා අපි දක්ඛිණස්මි.
බුද්ධාදි යුත්ත ජනකජපිත සාධු යානෙ
දුරුරු ගාම නිකම මහති තලාකෙ

පාසාද බොධි වර වංකම මණ්ඩපෙහි
පාකාර සාල පටිමාලය වෙනියෙහි
කල්‍යාණි නාම නගරි රුවිරා පණෙහි
රාජෙති වාරුතර ගොපුර තොරණෙහි

මහා පාකාර පන්තිහි ද්වාර කොට්ඨාදි සොහින.
ජය වර්ධන කොට්ටන්ති පසිද්ධං නගරං අකා
වසනෙනා සො පුරෙ තස්මිං පුඤ්ඤ කාමො මහබ්බලො
සාසන වුද්ධි ආදිකං අකාසි කුසලං බහු¹

යන මේ ගාථාවන්ගෙන් ප්‍රකට වෙයි.

ජයවර්ධන පුර කෝට්ටය බලකොටුවක් වශයෙන් නිර්මාණය කරණ ලද්දේ වීර අලකේශ්වරයන් විසිනි. උතුරේ යාපනය අර්ධද්වීපයේ ආර්ය වක්‍රවර්ති නම්

අධිපතියා යටත් කර ගැනීමේ කටයුතු මෙහෙයවීම සඳහා අලකේශ්වරයන් විසින් මේ නගරය නිර්මාණය කරණ ලද බැව් කියති. කෝට්ටේ රාජධානිය පහත රට පැරණි ම රාජධානිය බැව් කිව යුතුය. සතුරන්ට පිවිසෙන්නට නොහැකි පරිදි බලකොටුවක් ලෙස නිර්මාණය වී පැවතීම නිසා මේ රාජධානිය කෝට්ටේ නමින් ප්‍රසිද්ධ වන්නට ඇතැයි සිතිය හැකි ය. මේ නගරයේ සම්පූර්ණ නාමය ජයවර්ධන කෝට්ටය බැව් හොඳයාගේ සඳහන් “ජයවර්ධන කොට්ටන්ති”² යන යෙදීමෙන් ප්‍රකට වේ. කොට්ටේ ජයවර්ධන පුරය දියුණු කරණ ලද්දේ යාපන අර්බුදවිපයේ අධිපති ව සිටි ආයතී චක්‍රවර්තීන් යටත් කිරීමේ අදහසිනි. ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ තත්ත්වයන් එහි නිර්මාතෘවරයා පිළිබඳ තත්ත්වයන් ඇතුළත් නිකාය සංග්‍රහයෙහි දක්නට ලැබෙන පාඨයක් මෙහි සඳහන් කරමි.

“ඉක්බිති ඒ බුච්ඡෙකබාහු මහරජානන්ගේ ඇවෑමෙහි රජය ලත් පැරකුම්පණු අවසන එම පුරයෙහි රජ පැමිණි වික්‍රමබාහු මහ රජාණන් දවස ගිරිවංශාභිජාන අලගක් කෝණාර නම් මන්ත්‍රීවරයාණ කෙනෙක් මහත් වූ නෙපො බල වික්‍රමයෙන් ලොක පුජිත ව වසන්තාහු ශ්‍රී ලංකාද්වීපයෙහි ලොක ශාසන විලෝපකාරී වූ පරශත්‍රු ප්‍රති බාධනය පිණිස ස්චාර්න්ථ පරාර්ථ ප්‍රතිබද්ධ චිත්ත ප්‍රවාන්ති ඇති, ශ්‍රද්ධා භක්ති පුරා ධාර සකලාභිතාර්න්ථ සාධා දීමෙහි සමර්ථවූ ස්ථානෝචිත කාර්යාලියායතී විජානනයෙහි දක්ෂ විචක්ෂණ ගුණි, සුවච, කීකරු, සෙඛක මණ්ඩලිකයන් ලවා විධාන කරවා කොලොම්බාභිධානා ද්‍රෝණ මුඛාසන්නයෙහි නිරන්තරව දිය පිරි සුරක්ෂිතව වටා සිටි තඩාග මධ්‍යයෙහි දුරු ග්‍රාමය සිසාරා ගම්භීරතර පර්වත ප්‍රාන්තයක් මෙන් අතිභයා නක වූ ගැඹුර හා පුළුල ඇති මහ අගල බිඳවා ස්ථිරත්වය පිණිස අගල පටන් මුදුනෙහි බඳනා ලද සර්ව ශෛලමය මහා ප්‍රාකාර මස්තකයෙහි අතරතුර විශ්ව කර්ම නිර්මාණයක් මෙන් විචිත්‍ර කොට සරසා ඒ ඒ තන්ති කරණ ලද ඉන්වාගනී පුලිමුගම් භූමි ආ තට්ඨ, අට්ඨාල වට්ට වෙට්ටයන් සුරක්ෂිතකොට අභිනව ජයවර්ධන යන නමින් ප්‍රසිද්ධ කෝට්ටයක් ලවා”³ නිකාය සංග්‍රහාගත මේ පාඨයෙහි ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ පිළිබඳ තාත්වික සංඥපනයක් ඇතුළත් වෙයි.

ජයවර්ධන පුරය එද ශ්‍රී සෞභාග්‍රායෙන් පරිපූර්ණ වූ ශ්‍රේෂ්ඨ නගරයක් ව පැවැති බැව් නොයෙක් කවියන්ගේ වැණුම්වලින් ද ප්‍රකට වෙයි. සැලලිභිණි, මයුර, ආදී සන්දේශ වලද ජයවර්ධන පුරය පිළිබඳ විචිත්‍ර කාව්‍යමය රමණීය වැණුම් දක්නට ලැබේ. මයුර සන්දේශ කතුවරයා මයුරයාට ජයවර්ධන පුරය හඳුන්වා දෙන්නේ මනහර මහා විචිවලින් යුත් මහා ධනවත් සන් පුරුෂයන් වාසය කරණ භස්ති, අශ්ව, උඨ සේනාවලින් යුත් ශ්‍රීයෙන් සාරවූ ශ්‍රේෂ්ඨ නගරයක් වශයෙනි. ඒ බැව්,

ලෙස, ලද්දන සිය කුල සිය ගුණෙන්	සර
දදි සද්දන සැදි මහ විදි මන	හර
ජය වද්දන ගජ භය රිය සෙන් නිනො	ර
ජය වද්දන පුර සිරි සර බල මොන	ර ₄

යන රසවත් හරවත් පැදියෙන් දක්වා ඇත.

පසළොස්වන සියවසෙහි ප්‍රථම භාගයෙහි ලක්දිව විසූ මහා බලසම්පන්න වීරයා වශයෙන් ජීවත් වූ අලකේශ්වර ජයවර්ධන කෝට්ටය සකලාංගයන්ගෙන් යුළ පූර්ණ වූ නගරයක් බවට පත් කළ නමුත් ඔහු නරේන්ද්‍රයකු නො වූහැයි කියති.

ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ රජවරු :

ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ නගරය නිර්මාණය කොට දියුණු කළ අලකේශ්වර යන්ගේ බැනා වූ වීර අලකේශ්වර පරදවා වර්ෂ 1415 දී සවන පැරකුම්බා කුමාර නෙළේ කෝට්ටේ පළමු රජතුමා විය. එයින් පසු දෙවන ජයබාහු, සවන බුවනෙකබාහු, සත්වන පණ්ඩිත පරාක්‍රමබාහු, අට වන වීර පරාක්‍රමබාහු, නව වන ධර්ම පරාක්‍රමබාහු, සත් වන විජයබාහු, සත් වන භුවනෙකබාහු, දොන් ජුවන් ධර්මපාල යන නම්වලින් යුත් රජවරු ජයවර්ධන පුර රාජධානියේ රජකම්⁵ කළහ.

ස වන ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු රජතුමා ක්‍රි.ව. 1412 දී ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ රජකමට පත්වියයි. ඇතැම් ඉතිහාස පුවත් වලින් හෙලිවෙයි. ක්‍රි.ව. 1412 සිට 1580 තෙක් ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ රාජධානි කාලය වශයෙන් සැලකිය යුතුය. මේ කාලය තුළ ජයවර්ධන පුරයේ රජ කළ රජවරු නව දෙනා අතුරෙන් වර්ෂ 1412 සිට 1467 තෙක් රජකළ ස වන සිරි පැරකුම්බා රජතුමාගේ රාජ්‍ය කාලය කෝට්ටේ සාහිත්‍ය යුගය වශයෙන් සලකනු ලැබේ.

ස වන සිරි පැරකුම්බා රජතුමා :

මේ රජතුමා ධර්මාශෝක රජතුමාගේ පරපුරෙහි වූ ජයමාල නම් රජතුමාගේ හා කාලිංග රාජ කුලයෙහි උපන් සුනේත්‍රා නම් දේවියගේ පුත්‍ර රත්නයකි.⁶ පැරකුම්බා සිරිනෙහි මේ රජතුමාගේ පියා පයමහලැන නම් රජෙකු බවද, සුනේත්‍රා මහා දේවිය මැණියන් වූ බවද සඳහන් වී ඇත. මේ ස වන පැරකුම්බා රජතුමා අභින රණ ශූර යෙකි. සාහිත්‍ය ධරයෙකි. මෙතුමා ලම්බ කර්ණ වංශයෙහි ජයමහලැන රජතුමාගේ පුත්‍රයා බවද ශ්‍රද්ධා ප්‍රඥ ආදී ගුණ මිණිවලට සුරතුරක් වැනි බවද සියලු නරේන්ද්‍රයන්ට මුදුන් මල් කඩක් වැනි බවද, සිරි රහල් මා හිමියෝ⁸ ප්‍රකාශ කරති. ස වන සිරි පැර කුම්බා රජතුමා දළඳ වහන්සේට තෙ මහල් මන්දිරයක් කරවීය. දළඳ වහන්සේ තැන්පත් කරවීමට නවරත්න බැඳි රන් කරඬුවක් ද ඒ කරඬුව තැබීමට තවත් කරඬු වක් ද, එය තැබීමට තවත් කරඬුවක් ද, එය තැබීමට තවත් කරඬුවක් දැයි රන් කරඬු සතරක් දළඳ වහන්සේ සඳහා කරවීය. තෙරුවනට නොයෙක් පුද පූජා කළ මේ රජතුමා භික්ෂූන් වහන්සේට කඩින විවර පූජා ද කරවූ බැව් මහා වංසයෙහි⁷ සඳහන් වෙයි.

ස වන සිරි පැරකුම්බා රජතුමා බල වාහන සේනාවක් සහිත ව දුර්ග ස්ථානවල සැහවී සිටි සතුරු රජවරුන් පරාජය කෙළේය. තමාගේ තෙද ද අණසක ද පතුරුවා ලක්දිව එක්සේසත් කෙළේය. මේ බැව් ගිරා සන්දේශ කතුවරයා ද පවසන්නේ

බල කොට ගිරි මුලු	එ
බල සෙත් සමග තෙද	රඑ
උන් තැන තැන අමු	එ
නැඬඑ විකුමැති නොයෙක් රජ	මුඑ
රජ ගණ මුළු දෙර	ණ
පෙන්වා තමා තෙද අ	ණ
ලක එක හිර වර	ණ
කෙළේ අප හිමි විකුම් අපම	ණ10

යන මේ රසවත් හරවත් පැදිවලිනි. මෙතුමා වන්නී පෙදෙස පාලනය කළ බල සම්පන්න වන්නී රජවරුන් අටළොස් දෙනෙකුන් ද පරාජය කළ බැව් ගිරා සන්දේශයේ සඳහන් වෙයි. විශිෂ්ට ශාසන සංග්‍රහයක් කිරීමට සිතූ මේ රජතුමා අටුවා, විකා සහිත ත්‍රිපිටක ධර්මය ග්‍රන්ථාගත කෙළේ ය. දිනපතා ම දහමී පොත් ලියූ කතුවරුන්ට ගම්වරයන් ද නොයෙක් න්‍යාගයන් ද පරිත්‍යාග කෙළේ ය. මේ විස්තරය පාලි මහාවංසයෙහි ද සඳහන් වෙයි¹¹ ශ්‍රී ලංකාද්වීපයේ රාජාධිරාජයා වූ මෙතුමා කීරවැල්ලෙන් රාජ වංශික කුමාරිකාවක් අගමෙහෙයුන් බවට පත් කර ගත්තේය. රජතුමාට වන්දිවනී, ලොකනාථා, නම් වූ දුවනිවරු දෙදෙනෙක් ද වූහ. සපුමල් කුමාරයා හා අම්බුලු ගල කුමාරයා ද පුත්‍රයන් දෙදෙනෙකුමෝ දියුණු කෙළේය. තොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල මා හිමිට මේ රජතුමා ස්වකීය පුත්‍රයෙකු ලෙස සලකා උපකාර කෙළේය. ස වන පැරකුම්බා රජතුමාගේ රාජ්‍ය කාලය වූ වර්ෂ සත් සැට කුළ පිරි වෙන් අධ්‍යාපනයේ විශේෂ දියුණුවක් ද ඇති විය.

පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය :

කෝට්ටේ රාජධානියට ඇතුළත් ප්‍රදේශවල ද, කෝට්ටේ රාජධානියට ආසන්න ප්‍රදේශවල ද අධ්‍යාපන ආයතන පහළ විය. විශේෂයෙන් මේ කාලයේ පිරිවෙන් නමින් අධ්‍යාපන ආයතන නොයෙක් ප්‍රදේශයන් හි බිහි විය. පිරිවෙණ නමින් හඳුන්වන අධ්‍යාපන ආයතනය ආගමික වූ ද භාෂා ශාස්ත්‍රීය වූ ද නිදස අධ්‍යාපන ආයතනයකි. පිරිවෙණ අධ්‍යාපන ආයතනයක් වූයේ කෝට්ටේ යුගයෙන් පසුව යයි සිතමි. කට පාඩම් කිරීම යන අර්ථය ගෙන දෙන පරිවහන ශබ්දය ගැන සිතා මේ අධ්‍යාපන ආයතනයට පිරිවෙණ යන නාමය ව්‍යවහාර කරන්නට වූයේ පස්වෘත් කාලීන විද්වතුන් විසින් යයි සිතමි. පිරිවෙණ නම් මහා විහාරයක් ඇතුළත ප්‍රාකාරාදියෙන් වට කරණ ලද වෙන් වෙන් වශයෙන් පිහිටි භික්ෂූන්ගේ වාසස්ථාන බැව් “පරිවෙණන්ති මහා විහාර අබ්භන්තරෙ විසුං විසුං පාකාරාදි පරිච්ඡින්නට්ඨානං”¹² යන මේ පාඨයෙන් ප්‍රකට වෙයි. තවද පිරිවෙණ නම් ඒ ඒ විහාරස්ථානයන් ඇතුළත ප්‍රාකාරාදියෙන් වෙන් වෙන් ව ඇති පරිච්ඡේද වශයෙන් දක්නට ලැබෙන භික්ෂූන්ගේ වාසස්ථාන බැව් ග්‍රන්ථාන්තරයන්ගෙන් දක්නට ලැබේ. “පරිවෙණන්ති තස්ස විහාරස්ස අබ්භන්තරෙ විසුං විසුං පාකාරාදි පරිච්ඡින්නට්ඨානං පරිච්ඡේද වසෙන වෙදියනි. (දස්සයතෙති පරිවෙණං තං භික්ෂූනං වසනට්ඨානං”¹³ යන පාඨයෙන් මෙහි සඳහන් කළ අදහස ප්‍රකට වෙයි. භික්ෂූන් වහන්සේලාගේ පෞද්ගලික වාසස්ථානයද, ආවායම් උපාධ්‍යායන්ගේ වාසස්ථානය ද පිරිවෙණ නමින් හඳුන්වා ඇති බැව් “අත්තනො පරිවෙණන්ති ඉමීනාපි තස්සෙව පුර්ගලික සෙනාසනං චුත්තං” “අත්තනො පරිවෙණන්ති ඉමීනා ආචරියුපජ්ඣායානං වසනට්ඨානං දස්සිනං”¹⁴ යනාදී පාඨවලින් ද ප්‍රකට වෙයි. **සංස්කෘත පරි**—වෙණ ධාතුව ගනී. ඥන, චිත්තා, ග්‍රහණ යනාදී අර්ථයන් හි වැටේ.

මේ අනුව හාත් පසින් ම නුවණ දියුණු කර ගැනීමට චිත්ත ශක්තිය දියුණු කර ගැනීමට අධ්‍යයනය කරණ ස්ථානය පිරිවෙණ නාමයෙන් ප්‍රකට කළ හැකි වෙයි. සංස්කෘත ශබ්ද කෝෂ ග්‍රන්ථයන් හි පරිවෙණ ශබ්දයක් දක්නට ලැබෙන්නේ මීරල වශයෙනි. එහෙත් පාලි සංස්කෘත භාෂා ද්වයට ම තත්සම ශබ්දයක් වශයෙන් මේ පරිවෙණ ශබ්දය බොහෝ උගන්වු භාවිත කරති. සිංහල සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයන් හි ද, පිරිවෙණ හඳුන්වා ඇත්තේ භික්ෂූන්ගේ වාසස්ථාන වලට බැව් “ තිස් මහ වෙහෙර සල්වස” පිරිවෙණ” යයි¹⁵ හා “ලැගුම් ගෙයි සතස්වා ලෙඩ බලන සේක්” යන වැකි යෙන් ද ප්‍රකට වෙයි. එද බුදුරජාණන් **වහන්සේ** වැඩ වාසය කර වදල ගද කිලියද

පිරිවෙණ නාමයෙන් හඳුන්වා ඇති බැව් සිංහල උමමගේ ජාතකයෙහි දක්නට ලැබෙන “ධම් සභා මණ්ඩපයෙහි උපන් කපා ස්වරූපය ගඳකිළි¹⁶ පිරිවෙණෙහි වැඩ හුන් සේක් දිව කණින් දසා වදරා” යනාදී වාක්‍යයෙහි යෙදී ඇති ගඳකිළි පිරිවෙණෙහි යන වචන යෙන් පෙනේ. පිරිවෙණ ශබ්දය භික්ෂුන් වහන්සේලා වාසය කරණ ආරාමයන් සඳහා පාලි සාහිත්‍ය ග්‍රන්ථයන් හි ද යොදා ඇති බැව් “සංඝමජ්ඣං. ඕතරිත්වා වසං ධුර පිරිවෙණ කාල නාලිකෙර ආදිති ආරොපෙන්වා” යන පාඨයෙන් හෙළි වෙයි. ප්‍රාසාදවලට ද වඩා ප්‍රමාණයෙන් විශාල වූ සංඝාවාස වලට ද පිරිවෙණ යන වචනය යොදා ඇති බැව් “අන්තො ගබ්භ පමුඛ පාසාද පරිවෙණ¹⁷ සංඝාරාම” යනාදී පාඨයෙන් ප්‍රකට වෙයි. භික්ෂුන් වහන්සේගේ කාමරය හෝ පෞද්ගලිකකායාලය ද පිරිවෙණ නාමයෙන් හඳුන්වා ඇති බැව් කිවයුතුය. මිහිඳු මාහිමියන්ගේ කාලයෙහි පිරිවෙණ නාමයෙන් ව්‍යවහාර කළ හැම ස්ථානයක් ම භික්ෂුන්ගේ වාසස්ථානයක් වූ හයි කිව යුතුය. දෙවන පැතිස් රජතුමා විසින් ප්‍රථමයෙන් ම මිහිඳු හිමියන් ම නිස්සාරාම යෙහි කරවන ලද පිරිවෙණ කාල ප්‍රසාද පිරිවෙණ නමින් ප්‍රසිද්ධ විය. එයින් පසු දනුරාධපුර යුගයටත් කොටමේ යුගයටත් අතර ඇති වූ පිරිවෙන් නමින් හැඳින් වූ ස්ථාන රාශියක නම් මහා වංශයෙහි සඳහන් වෙයි.

කෝට්ටේ යුගයේ පිරිවෙන් හා අධ්‍යාපනය :

ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ රාජධානිය වශයෙන් තබාගෙන සකල ලංකාද්වීපය ජනවිජත්‍ර කොට රාජ්‍යය කළ සවිභව සිරි පැරකුමෝ රජතුමාගේ කාලයේ ලංකාවේ අධ්‍යාපන තත්වය විශේෂයෙන් දියුණු විය. පිරිවෙන් නම් වූ භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ආශ්‍රමයන් හි පැවති ඉගැන්වීම පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය වශයෙන් හඳුන්වනු ලැබේ. අධි පූර්ව ඉණ් ධතුචෙන් සිද්ධවෙන අධ්‍යාපන ශබ්දයෙන් වාච්‍ය වන්නේ ඉගැන්වීමයි. ඉගෙනීම අධ්‍යාපන නම් වෙයි. පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ ප්‍රභාස්වර යුගය කෝට්ටේ යුගය වශයෙන් සලකති. මේ යුගයේ ලක්දිව හැම තැනම ශාස්ත්‍රමල්ලාකය පතුරුවා සිංහල, පාලි, සංස්කෘත, ප්‍රාකෘත, අපභ්‍රංශ, මාගධි, පෛශාචි, ශෛරයෙනි, තර්ක, ව්‍යාකරණ ඡන්දස්, කාව්‍ය, නාටක, ඉතිහාස, පුරාවිද්‍යා ආදී විවිධ විෂයයන් ඉගැන්වූ භික්ෂුන් වහන්සේලාගේ ආරාමයන් හි පැවති අධ්‍යාපනය පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයයි. කෝට්ටේ යුගයේ මේ ශ්‍රේෂ්ඨ අධ්‍යාපනය දහස් ගණන් ගිහි පැවිදි ශිෂ්‍යයන්ට බෙදා දුන් ශ්‍රේෂ්ඨ පිරිවෙන් රාශියක් වූ බැව් ඉතිහාසයේ සඳහන් වෙයි. ඒ පිරිවෙන් අතුරෙන් විශිෂ්ට තත්වයේ පැවැති පිරිවෙන් කීපයක් පිළිබඳව කෙටි විස්තරයක් කිරීමට බලාපොරොත්තු වන්නෙමි.

1. කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ
2. වීදගම සිරි සනානන්ද පිරිවෙණ
3. නොටගමුවේ විජයබාහු පිරිවෙණ
4. දෙවිනුවර ජලක පිරිවෙණ
5. පැපිලියානෝ සුනේත්‍රාදේවී පිරිවෙණ

මේ පිරිවෙන් ඒ කාලයේ උසස් තත්ත්වයෙන් පැවැති විද්‍යායතනයන්¹⁸ වශයෙන් සලකති.

මේ පිරිවෙන් කෝට්ටේ යුගයට අයත් නමුත් මෙයින් එක් පිරිවෙණක් වත් කෝට්ටේ රාජධානියට අයත් නොවේ. කෝට්ටේ එරබන්තොට තිබුණ බැව් කියන

ධර්මරාජ පිරිවෙණ ස වන පැරකුම්බා රජතුමාගෙන් පසු කාලයක වූ පිරිවෙණක් බැව් කිව යුතුය. ගනාරා පිරිවෙණ, පඩි පිරිවෙණ සභ්භරාජ පිරිවෙණ ද ඒ කාලයේ පැවැති පිරිවෙණ කීපයකි. එහෙත් ඒ පිරිවෙණ නාම මාත්‍ර වශයෙන් පැවති බැව් සැලකිය හැකිය.

1. කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ :

මේ පිරිවෙණ කොට්ටේ යුගයේ ක්‍රියාත්මක වූ ශ්‍රේෂ්ඨ විද්‍යායතනයකි. කැරගල පද්මාවතී පරිවෙණාධිපති කැරගල වනරතන මා හිමියන් නිසා මේ පිරිවෙණ තත් කාලීන ශ්‍රේෂ්ඨතම විද්‍යායතනයක් වශයෙන් කීර්තියට පත් විය. විදගම මෙමත්‍රය මා හිමියන් විසින් කැරගල වනරතන මා හිමියන් වෙත යවන ලද භංස සංදේශයෙහි කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ ගැනත්, වනරතන මා හිමියන් ගැනත් විශේෂ වැණුම් ඇතුළත් වී ඇත. කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ විශ්ව කීර්තියට පත් වූයේ භංස සංදේශය නිසා යයි කිව හොත් එය පරිපූර්ණ සත්‍යයකි. රතන සූත්‍රය ලක්ෂ්‍යාරයක් කියා දෙවියන්ට පින් දී පැරකුම්බා රජතුමා ආරක්ෂාකර දෙවියන්ට යාඤ කරණ ලෙස විදගම මෙමත්‍රය හිමියන් විසින් පද්‍ය දෙසියයකින් පරිමිත කොට වනරතන හිමියන්ට භංසයකු ලවා යවන ලද සංදේශය භංස සංදේශයයි. මේ සංදේශයෙහි කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ වැණුමේ දැක්වෙන,

මදකුන් පවර පෙර'දුරු උවදෙස්	නොහැර
දූනගන් ගැඹුරු පද පදරුන් නියම	කර
පැණවත් පසිඳු පඩිවරු ඉඳ වෙහෙර	තුර
පවසන් නොයෙක් තකු වියරණ සඳ	ලකර ¹⁹

යන මේ රසවත් හරවත් කවියෙන් එද කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණේ පැවැති තත්වය ප්‍රකට වෙයි. පෙර භාරතයේ පැවැති නාලන්ද තක්ෂලා ආදී විශ්ව විද්‍යාල යන් ගේ තත්ත්වය මේ පිරිවෙණේ ද පැවැති බැව් මේ කවියෙහි ඇතුළත් “පැණවත් පසිඳු පඩිවරු ඉඳ වෙහෙර තුර — පවසන් නොයෙක් සතු වියරණ සඳලකර” යන පද්‍යාර්ථයෙන් ප්‍රකට කල හැකිය.

විද්‍යායතනයක් බහු ජන සම්මානයට පාත්‍ර වන්නේ ආයතනාධිපතිවරයාගේ දක්ෂ භාවයත් විවක්ෂණ භාවයත් ගුණ වාද්ධත්වයත් ඥාන වාද්ධත්වයත් බහුජන ප්‍රසාදයත් අනගනිගාමීත්වයත් නිසා බැව් පිළිගත් සිද්ධාන්තයකි. මේ අනුව කැරගල වනරතන හිමියෝ මේ සියලු නොතෘ ගුණවලින් යුක්ත වූ බව ද උන් වහන්සේ ගේ ගුණ වූණිමට අනන්ත නාගරාජයා හැර අන් කිසිවෙක් සමත් නොවන බැව්ද භංස සන්දේශයෙහි දැක්වෙන —

පත් සතතහු මෙන් සිතැතහු කිත්	කොත හු
දෙත් සමතහු ලත් සැපතහු සත්	සිත හු
ගත් සමත හු සත් සිරිතහු සෙත්	පත හු
නත් සතතහු මුත් කෙවතහු වණත්	ඔ හු ²⁰

යන මේ ඕපො රස පූර්ණ පද්‍යයෙන් ප්‍රකට වෙයි. කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ මේ ශ්‍රේෂ්ඨ අධිපතීන් වහන්සේගෙන් සනාථ විය. කැරගල පද්මාවතී විහාරය

දළඟක්කෝනාර නම් ප්‍රභුවරයකුගේ සොහොවුරිය වූ පද්මාවතී කුටුම්භයේ වැදූව පිදුම් සඳහා අර්ථ නායක හා දළසෙන් ගමු නම් ඇමතිවරුන් දෙදෙනා විසින් කරවන ලද බැව් “සිරිසතතෝ ශ්‍රී විජයබාහු මහ රජාණන්ට එකොළොස් වැන්නේ දී අත්ථ නායක දළසෙන් ගමු (වන්ත්‍රිවරුන්) නමින් ලඟ උන් දළඟක්කෝණාර පාදයාගේ සහෝදර බුහුනනියන් පද්මාවතීන් වැඳ පුද ගන්නා ලෙසට කර වූ කැරගල විහාර සන්නක” යනාදී වශයෙන් දැක්වෙන කැරගල²¹ සන්නසෙහි සඳහන් වෙයි. මේ කැරගල විහාරය තුදුස්වන සියවස අවසානයෙහි හෝ පසළොස් වන සියවසෙහි ආරම්භයේ දී ආරම්භ වන්නට ඇතැයි, විචාරකයෝ කල්පනා කරති. කැරගල විහාරස්ථානයේ විරස්ථිතිය පිණිස ස වන සිරි පැරකුම්බා රජු ස්වකීය එකොළොස් වන වර්ෂයේ දී ගම් බිම් පරිත්‍යාග කළ බැව් කැරගල සන්නසක සඳහන් වෙයි.

ස වන සිරි පැරකුම්බා රජතුමා ගේ කාලයෙහි කැරගල වනරතන මා හිමියන්ටග ආධිපත්‍යය යටතේ කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ ශාස්ත්‍රාලෝකයෙන් ලක්දිව ආලෝක කරමින් දියුණු වී පැවති සැටි හ ස සන්නදේශයෙහි සඳහන් වෙයි.

එයින් කවි කීපයක් සුධි පනයාගේ පහන් සාමවගය දැනවීම සඳහා උප උපති සඳහන් කරමි.

සරණ වැඳ ගුරුන් කියවා දිවනන්	දින
පරණ අලුත් පොත් පෙරලා පණින්	පන
දරණ කරණ ලෙස ඉඳගෙන වෙනින්	වෙන
හෙරණ සික කියති හෙරණෝ තැනින්	තැන

මමන් සක කිරඹ පිරිසිදු කර සිල්	ගුණය
ඉන් සැක නොවී කරණුව සසර නට	ණය
නන් සික පද නිබඳ රකිනා ලෙස	පණය
ථුන් සික සික වළඳ විමසන සහ	ගණය

එසමන් බදුරු මුනි සඳහම් පෙළෙහි	ඇති
ලෙස සන් සඳ සමස් ඇ දැනුමට	පැවැති
අසමින් නැස වීකා විනිස සැක	නැතී
කසයින් විථින සමහරු වන පොත්	කරති

සොඳුරු පොරණ ඇදුරොල් නොහැර පිවිතු	රු
විදුරු නැණින් පිරිසිඳ දුරු මොහඳු	රු
මිඳුරු බසින් සැක හැර දෙසන විසිතු	රු
ගැඹුරු විපම් පෙළරුන් අසති සමහ	රු

චඳක් ඇසුව සිදුවන සග මොක් කැලැ	ති
නොයෙක් රහත් මොක් සිදුනොකොට නොනැව	ති
උඳක් දෙසැට මිස දිටු මුල් සිඳ	පැවැ ති
අයෙක් සුතුරු පෙළඳු පදරුන්	ඳිස ති

පැවැති සියල් ටිකා ගැට පද	දක ය
විමති නොවී ලදකුන් එක ද නැන	ක ය
කැමති ලෙසින් පවසන හැර සිත	යැක ය
අසති නොයෙක් සහ ගණ විනය	පිටක ය

ලදකුන් පවර පෙර දුරු උව දෙස් නො	හැ ර
දූනගත් ගැඹුරු පද පදරුන් නියම	ක ර
පැණවත් පසිඳු පඩිවරු ඉඳ වෙහෙර	තු ර
පවසත් නොයෙක් සතු වියරණ සඳ	ලක ර

අයේසදෙස පරසිඳු පොරණ පඩි ඩී	වර
විසේසයෙන් පැවසූ නොයෙක මන	හර
දොසේ දුරලමීනි සඳ වියරණ ල	කර
ඇසේ කියන විසිතුරු කවි නළ ස ස	තර ²²

මේ වීදගම මා හිමියන් විසින් රචිත සාරවත් සාටෝප පද ලාලිතායකින් යුත් රමණීය කැරගල පිරිවෙන් වැණුමකි. කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ කෝච්චේ යුගයේ පැවැති ශ්‍රේෂ්ඨ අධ්‍යාපන ආයතනයකි. එය පිරිවෙන් අධ්‍යාපන පීඨයකි. එහි අධිපතීන් වහන්සේ ගුණ නුවණ දෙකින් පිරිපුන් කැරගල වනරතන මා හිමියෝ වෙති. මුත් වහන්සේ විශ්ව කීර්තිමත් මහා පඩිවරයාණ කෙනෙකි. උන්වහන්සේ නුවණින් සුරගුරුට හැර අනිත් කිසිවකුට දෙවෙනි නොවෙති. මේ හිමියන්ගේ වචන ඡන්දස් අලංකාරයන්ගේ උත්පත්ති ස්ථානයයි. මේ අදහස් භාස සන්දේශ කතුවරයා පවසන්නේ,

කීම ඔහු යස වෙන මවන අප කියනු	දැනී
ඇති තතු ලෙස සවි සතර ම දත් බැව්	නී
සුරගුරු මීස නොකෙරෙයි කෙනෙකුන් දෙවැ	නී
එයනිඳු බස සඳ ලකරණ උපන් නැ	නී ²³

කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ සුහු අභිධර්ම, විනය ද යන ත්‍රිපිටක ධර්මය තර්ක ව්‍යාකරණාදිය ඉගැන් වූ තත් කාලීන කීර්තිමත් පිරිවෙණක් විය.

2. නොටගමුවේ සිරි විජයබාහු පිරිවෙණ :

නොටගමුවේ සිරි විජයබාහු පිරිවෙණ කෝච්චේ යුගය ධර්ම ශාස්ත්‍රාලෝකයෙන් ප්‍රභාස්වරයට පත් කළ ප්‍රධාන ම පිරිවෙන් ආයතනය වශයෙන් සඳහන් කළ යුතුය.

ලංකාවේ දක්ෂිණ දිශා භාගයෙහි නොටගමුව නම් සුප්‍රසිද්ධ ග්‍රාම වරයක් වෙයි. ඒ නොටගමු ගමෙහි වූ පැරණි විහාරස්ථානය නොටගමු විහාරයයි. මේ නොටගමු විහාරයෙහි මහා විජයබාහු රජතුමා විසින් ආරම්භ කරණ ලද පිරිවෙණ විජයබාහු පිරිවෙණ නමින් හඳුන්වන ලදී.

විජයබාහු පිරිවෙණ ආරම්භ කරණ ලද්දේ කෝච්චේ යුගයේ නොවේ. කුරුණෑ ගල යුගයේ විසූ මහා විජයබාහු නොහොත් විජයබාහු රජතුමා විසිනි. ඒ බව නොට ගමු වෙහෙර පිළිබඳව මහාවංසයෙහි මෙසේ සඳහන් වෙයි.

1. තිත්ථ ගාම විහාරස්මිං — මහා විජය බාහුනා
යත්ථ කාරාපිනො පඤ්ච — නාළිස රතනායනො
2. පරිඡිණ්ණො අහු දීස — පාසාදො තත්ථ සො පුන
පරක්කමභුජො රාජා — තිංස භත්ථා යතං සුභං
3. ද්විභුමං දීස පාසාදං — තුංග සිංග සමායුතං
කාරාපෙත්ථාන තං නානා — චිත්ථ කම්මන්ත භාසුරං
4. නද විජය බාහවිහ — පරිවෙණාධිවාසිනො
කාය සත්ථි මහාපෙරෙ — හදන්තස්ස සමප්පඨි
5. උපගිමිහ නදී තීරං — සාලග්ගාමානිධානකං
ගාම මෙකඤ්ච දපෙසි — කත්ථා තම්පරිවෙණකං
6. යුත්තං පංච සහස්සෙති — නාළිකෙර තරුභියො
ආරාමං කාරඨි තත්ථ — තිත්ථ ගාමෙ මනොරමෙ²⁴

පාලි මහාවංශයෙහි දැක්වෙන මේ ගාථාවන්ගෙන් විජයබාහු පිරිවෙණේ අතීතය හෙළි වෙයි.

නොටගමු විහාරයෙහි මහා විජයබාහු මහ රජතුමා විසින් කරවන ලද සනළිස් පස් රියනක් පමණ දික් වූ දීර්ඝ ප්‍රාසාදය දිරාගොස් තිබුණේය. එහි නැවතත් සිච්චන පැරකුම්බා රජු විසින් තිස් රියනක් දික් වූ අලංකාර දෙමහල් මනදිරයක් සාදවන ලදී. එය විජයබාහු පරිවෙණාධිවාසී කාය සත්ථි මහ තෙරුන්ට පිළිගන්වන ලදී. ගිංගහ සමීපයෙහි වූ සල්ගම ද පිරිවෙණ ට පූජා කරණ ලදී. තවද නොටගමුවෙහි ඒ රජතුමා විසින් පොල්ගස් පන්සියයකින් යුත් ආරාමයක්ද කරවණ ලදී. මේ අනුව විජයබාහු පිරිවෙණ කුරුණෑගල යුගයට අයත් බැව් කිව යුතුය. එද එහි අධිපති හිමිතුමා කාය සත්ථි නම් විය. කායසත්ථි මහ තෙරුන්ගෙන් පසු ව විජයබාහු පරිවෙණාධිපති ධුරයට ගලතුරුමුල මහා ස්වාමීන්ද්‍රයෝ පත් වූහ. එයින් පසු උත්තර මූල මහා ස්වාමීන්ද්‍රයෝ පරිවෙණාධිපති ධුරයට පත් වූහ. එයින් පසු කෝට්ටේ යුගයේ දී නොටගමුවේ ශ්‍රී රාහුල ස්වාමීන්ද්‍රයෝ විජයබාහු පරිවෙණාධිපති ධුරයට පත් වූහ. ශ්‍රී රාහුල මා හිමියන් පරිවෙණාධිපති ධුරයට පත්වීමෙන් පසු නොටගමුවේ ශ්‍රී විජයබාහු පිරිවෙණ විශ්ව කීර්තියට පත් ශ්‍රේෂ්ඨ පිරිවෙණක් විය. නොයෙක් සන්දේශ කාව්‍යයන් හි නොටගමුවේ විජයබාහු පිරිවෙණ පිළිබඳවත් ශ්‍රී රාහුල ස්වාමීන්ද්‍රයන් පිළිබඳවත් වැණුම් දක්නට ලැබේ. කෝකිල සන්දේශයෙහි නොටගමු විහාරය ගැණ ද දගැබ ගැන ද ප්‍රතිමාව ගැණ ද විස්තර සඳහන් වෙයි. එහෙත් පිරිවෙණ පිළිබඳව විස්තරයක් එහි සඳහන් නොවේ. කෝට්ටේ යුගයෙන් පෙර රචනා කරණ ලද්දි සළකන මුර සන්දේශයෙහි නොටගමුව ගැණ සඳහන් ව ඇතත් විජයබාහු පිරිවෙණ ගැණ කිසිවක් සඳහන් වී නැත. කෝට්ටේ යුගයේ විසූ ප්‍රතිභාපූර්ණ කවින් වයකින් යුත් ස්වකීය නාමය ප්‍රකට කිරීමට නොකැමැති වූ කිසියම් පැවිදි කිවි වරයෙකු විසින් විරචිත ගීරා සන්දේශයෙහි විජයබාහු පිරිවෙණ පිළිබඳව තාත්වික වැණුමක් ඇතුළත් වෙයි. එහි සිරි රහල් හිමියන් පිළිබඳ වූ ද, එද පිරිවෙණ පැවැති උසස් තත්වය පිළිබඳ වූ ද, පිරිවෙණේ ඉගැන් වූ විෂයයන් පිළිබඳ වූ ද, ශිෂ්‍යයන් පිළිබඳ වූ ද, කාව්‍යමය වර්ණනාවක් ඇතුළත් වෙයි. ගීරා සන්දේශ කතුවරයා විජයබාහු පිරිවෙණෙහි තත්වය මුර්තිමත් කර දක්වන රමණීය පද්‍ය කීපයක් මෙහිලා ගෙනහැර දක්වමි.

- 1 මනරම් වෙහෙර තුළ තැන තැන සපැමිණ, ය
 සිතියම් බණ වසුන් විදහා අපමණ ය
 සිත සොම් නසින් සිහි කඳ කඳ බුදු ගුණ ය
 අබ්දම් පෙළ අරුත් විමසන සහ ගණ ය

2. උතුරු ගුණෙන් සපැමිණ පිළිවෙත් මග ය
 පතුරු වමින් සන වෙන මෙන් මහ ගග ය
 අතුරු දහන් කෙරෙමින් සිවු අව මග ය
 සුතුරු දහම් පවසන සහෝ සහ ය

3. සමහර සුපිළිපත් සහ ගණ මන මෙන ය
 පුවතර අරුත් ටිකා ගණ වෙන වෙන ය
 පැණසර ඇදුරු උවදෙස් බස් දැන ගෙන ය
 නොමහැර ගැඹුරු තැන් විමසති විකය න ය

4. මුනිවර දෙසු සදහම් මෙන් ඇම දවස
 උවදුරු දුර රකිනුව සත් වග වෙසෙස
 පෙරදුරු ඉසිවරන් පවසු නොයෙක ලෙස
 වෙදවරු වෙද සතර පිරුවති එහි සනොස

5. සිරිමත් සොදුරු එවෙහෙර තැන තැන ලකුළු
 ඉදිසිත් ලෙසට පෙර කිවියර සිරි රුකුළු
 දැනගත් සඳ ලකර වියරණ වියත් මුළු
 පවසත් සකු මග ද එළ දෙමළ කවි නළු25

ගිරා සන්දේශයෙහි ඇතුළත් මේ විජයබා පිරිවෙන් වැණුම අනුව විජයබාහු පිරි-
 වෙණ කෝට්ටේ යුගයේ පැවැති ශ්‍රේෂ්ඨතම පිරිවෙන් අධ්‍යාපනික ශාස්ත්‍ර පීඨය බැව්
 කිව යුතුය. මේ විජයබාහු පිරිවෙණෙහි අධ්‍යයනය කළ ශිෂ්‍යයෝත්‍රිපිටකය,
 ව්‍යාකරණ, සිංහල පාලි, සංස්කෘත ප්‍රාකෘත දෙමළ භාෂාවන් ද කාව්‍ය නාටක-
 යන් ද වේදය අර්ථ ශාස්ත්‍රය ආදී ශාස්ත්‍රයන් ද මැනැවින් හැදෑරීම කළහ.
 ශ්‍රී රාම වන්ද භාරතී නම් පඨිවරයා ආදී විදේශ ශිෂ්‍යයෝ ද මේ පිරිවෙණේ සතුටින්
 ඉගෙන ගත්හ.

එද විජයබාහු පරිවෙණාධිපති ධුරය දුරු මඩි භාෂා පරමේශ්වර නොටගවුමේ
 ශ්‍රී රාහුල සංඝරාජයන් වහන්සේ පසළොස්වන වියේ දී කඳ කුමරුගෙන් වරය ලැබූ
 අසම සම පඨිවරයාණෝ වූහ. කාව්‍ය වක්‍රවර්තිවරයාණෝ වූහ. ස වන සිරි පැර
 කුමිබා රජුගේ පුත්‍රයෙකු ලෙසින් වැඩුණු මෙතුමා දෙමටාන කඳවුරු කුලෙහි උපන්
 උතුරුමුළ මහ තෙරුන්ගේ මුත්‍රුබුරෙකි. මහ වීදගම තෙරුන්ගේ ශිෂ්‍යයෙකු වශයෙන්
 පැවිදි වී උන්වහන්සේගෙන් ම ඉගෙන, සංස්කෘත, මාගධි, ප්‍රාකෘත, ශෝරසෙතී,
 පෙපඤචි, අපභ්‍රංස යන මඩි භාෂාවන්ගේ පරමේශ්වරත්වයට පත් වූ බවද රාජගුරු
 පදවියට පත් වූ බව ද සංඝරාජ පදවියට පත් වූ බවද වාගීශ්වරත්වය ලැබූ බව ද 26
 ග්‍රන්ථාන්තරයන් හි සඳහන් වෙයි. මුත් වහන්සේ විසින් පරෙවි අස්න, සැළලිහිණි
 අස්න, කව්සේකරය, පංචිකා ප්‍රදීපය හා බුද්ධිජපසාදිනී ටිකාව ද රචනා කරණ ලදී.

ශ්‍රී රාහුල මා හිමියන්ගේ ආධිපත්‍යය නිසා නොටගමුවේ විජයබා පිරිවෙණ විශ්ව කීර්තියක් ලැබූ තත්කාලීන පාරිවෙණික අධ්‍යාපනයේ කේන්ද්‍රස්ථානයක් විය.

3. විදගම සිරි සනානන්ද පිරිවෙණ :

කෝට්ටේ යුගයට අයත් ශ්‍රේෂ්ඨ අධ්‍යාපන ආයතනයක් වූ ශ්‍රී සනානන්ද පිරිවෙණ ආරම්භ කරණ ලද්දේ කුරුණෑගල රාජ්‍යය කළ පණ්ඩිත පරාක්‍රමබාහු රජතුමා විසිනි. රයිගම සමීපයෙහි වූ විදගම සිරි සනානන්ද පිරිවෙණස්ථානයෙහි බෝධිය හා පිළිම ඉගවලින් ද යුත් විහාරයක් කර වූ රජතුමා එය සොළී රටින් මෙහි පැමිණ සිටි රජතුමාගේ ආවායම් වරයෙකු වූ මහ තෙර නමකට පූජා කළ බැව් භාවගයෙහි දක්වෙන,

සුභෙ විද්දම ගාමස්මි රාජගාම පුරන්තිනෙ
වරං සිරි සනානන්දං පරිවෙණං සමායුතං
විහාරං කාරඤ්චාන සමිබොධි පටිමා සරං
ඤ්ඤානො ගරු වොළීස මහාචරස්ස දපයි²⁷

යන ගාථාවන්ගෙන් ප්‍රකට වෙයි. ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ නගරයට ආසන්න වූ රයිගම සමීපයෙහි වූ විදගම මහා විහාරයෙහි වූ ශ්‍රී සනානන්ද පිරිවෙණ ද කෝට්ටේ යුගයට අයත් වූ ප්‍රසිද්ධ පිරිවෙන් විද්‍යාපීඨයකි. ඒ කාලයේ විදගම ධර්ම ශාස්ත්‍රීය කටයුතු වලින් ප්‍රසිද්ධියට පත් වූ ගම්වරයකි. ස වන සිරි පැරකුම්බා රජතුමාට රාජ්‍යය ලබා දීමට ප්‍රමුඛත්වය ගෙන ක්‍රියා කළ මහා විදගම හිමියන්ගේ ද ධර්ම ශාස්ත්‍රීය ප්‍රන්ථයන් කීපයක් රචනා කිරීමෙන් බහුශ්‍රැත පසිවරයෙකු වශයෙන් ප්‍රසිද්ධ ව විසූ දෙවන විදගම හිමියන්ගේ ද ජන්ම භූමිය විදගම නම් සුප්‍රසිද්ධ ග්‍රාමයයි. මහා විදගම හිමියෝ ප්‍රථමයෙන් මේ විදගම විහාරස්ථ සනානන්ද පිරිවෙණෙහි ආධිපත්‍යය දැරූහ. උන්වහන්සේගෙන් පසුව බුද්ධිමත් පසිවරයෙක් වූ දෙවන විදගම යනි තුමා විහාරාධිපත්ත්වයට පත්විය. මුත් වහන්සේලා සිටි සනානන්ද පරිවෙණාධිපතින් වහන්සේලා ද වූහ.

සතරවන පණ්ඩිත පරාක්‍රම බාහු රජතුමාගේ කාලයෙහි ද ජාතක පොත සිංහලට පරිවර්තනය කිරීමාදී වශයෙන් ධර්ම ශාස්ත්‍රීය සේවාවන්ට ආධාර ස්ථානයක් වූ මේ සනානන්ද පිරිවෙණ කෝට්ටේ යුගයේ ප්‍රසිද්ධ පිරිවෙණක් වශයෙන් පැවැති බැව් කිව යුතුය. එහෙත් කෝට්ටේ යුගයේ විසූ කවියන්ගේ වැණුමට මේ සනානන්ද පිරිවෙණ ලක් වී නැත. සනානන්ද පිරිවෙණෙහි වැඩ වසමින් ග්‍රන්ථයන් රචනා කළ දෙවන විදගම හිමියෝද සනානන්ද පිරිවෙණ ගැන සඳහන් නොකළහ. තුළස් වන සිය වසස් අවසාන භාගයෙහි විසූ කවිශ්වර පසිවරයන් විසින් විරචිත මයුර සන්දේශයෙහිද සඳහන් කරණ ලද්දේ විදගම වෙහෙර පටණකි. පිරිවෙණක් ගැණ එතුමා විසින් ද කිසි ම සඳහනක් නොකරණ ලද බැව්

සිතු පාද සත නොපද නද වන
නොම බාද වන සමුද යොද ගෙන
කළ පුද පින් පලද උද වන
වද විද ගම මනිඳා උද සන²⁸

යන මේ කවියෙන් පෙනේ. සන්ථයන් විසින් ශ්‍රද්ධාවෙන් විශාල ධනයක් පරිත්‍යාග කරණු ලැබූ ඒ පූජාවෙහි ප්‍රතිඵල ප්‍රකාශ වන විදගම විහාරයෙහි වැඩ වාසය

කරණ පිළිම වහන්සේට නමස්කාර කිරීමට කවියා මොනරාට කියයි. සිරි සනානන්ද පිරිවෙණ ගැන මෙහි සඳහන් වී නැත. මේ හිමියන් විසින් රචනා කරණ ලෙල වැඩ සඟරාවෙහි ද සඳහන් වී ඇත්තේ

“විදගම වෙහෙරෙ හි මෙන් තෙරි දු සඳ”

යනුවෙන් විහාරයෙහි නාමය පමණක් බැව් පෙනේ. එහි ද පිරිවෙණ පිළිබඳ සඳහන් නැත. බුදුගුණ අලංකාරය ද විදගම හිමියන් ගේ කෘතියකි. බුදු ගුණ අලංකාරයෙහි ද පිරිවෙණ පිළිබඳ ව සඳහන් කර නැත.

මුත් වහන්සේගේ ප්‍රශස්ත කාව්‍ය ග්‍රන්ථයක් වන භංස සන්දේශයෙහි කැරගල පද්මාවතී පිරිවෙණ ගැණ විසිතුරු වැණුමක් කර ඇතත් තමන් වාසය කරණ ශ්‍රී සනානන්ද පිරිවෙණ පිළිබඳව එතුමෝ කිසිම සඳහන් නොකරති. එහෙත් කෝට්ටේ යුගයේ පැවැති උසස් පිරිවෙන් අතුරෙන් සනානන්ද පිරිවෙණ ද තත්කාලීන ප්‍රසිද්ධ විද්‍යා ස්ථානයක් වූ බවට සැකයක් නැත. සැකයක් වෙතොත් එය පිරිවෙණේ වාසියට හේතු වේවා යනු මගේ පැතුමයි. විදගම ශ්‍රී සනානන්ද පරිවෙණාධිපති විදගම හිමියන් දේවත්වය පවා නො පිළිගත් භෞතික කටයුතු ද ගරුත්වයෙන් නො සැළකු හිමි නමක් වූ හෙයින් එතුමන් ස්වකීය විහාරස්ථානය සිය ගණනක් ගිහි පැවිදි ශිෂ්‍යයන් ගේ අධ්‍යාපනික මධ්‍යස්ථානයක් වූ බැව් ප්‍රකට කිරීමට නොකැමැති වූහයි සිතමි. ස වන පැරකුමා රජතුමා ද සිරි රහල් මා හිමියන් ද සනානන්ද පිරිවෙණේ ආදි ශිෂ්‍යයන් වූ හයි කියන්නෝ ද වෙත්. ලෙල වැඩ සඟරාව, බුදුගුණාලංකාරය, දහමී ගැට මාලාව, කවි ලකුණු මිණි මල වැනි විද්වතුන් ගේ සම්මානයට පාත්‍ර වූ ග්‍රන්ථයන් රචනා කළ මහ නෙත් පාමුළු විදගම ජෛමත්‍රයා හිමියන් වැනි මහතෙර වරුන්ගේ වාස භූමිය වූ විදගම ශ්‍රී සනානන්ද පිරිවෙණ ද එකල උසස් විද්‍යා ස්ථානයක් ලෙස පවතින්නට ඇතැයි මම විතර්කණය කරමි.

4. දෙවිනුවර නිලක පිරිවෙණ :

දෙවිනුවර නිලක පිරිවෙණ ද කෝට්ටේ යුගයේ පැවැති විද්‍යා ස්ථානයකි. දෙවිනුවර ඉතා ම ප්‍රසිද්ධ ග්‍රාමයකි. දෙවියන්ගේ නුවර යන අර්ථයෙන් දෙවිනුවර යැයි කියනු ලැබේ. උත්පල වර්ණ දිව්‍ය රාජ්‍යා අරක්ගත් දේවාලයක් ඇති හෙයින් මේ නගරය දෙවි නුවර නම් වී යයි කියති. දෙවිනුවර යන නාමයම දෙවුන්දර නමින් ව්‍යවහාර කරණු ලැබේ. මේ උත්පල වර්ණ දිව්‍යරාජ්‍යා බුදු රජාණන් වහන්සේ බුදුවන අවස්ථාවෙහි වජ්‍රාසනය සම්පයට පැමිණි වසවත් මරු සහිත සේනාවට භය නොවී ස්වකීය දුන්න ද රැගෙන වජ්‍රාසනය සම්පයේම බුදුරදුන්ගේ ආරක්ෂාවට සිටි බැව්

අමා ඇදුරු උන් සඳ විදුරසුන්	ම තු
පමා නොවී පැමිණෙන යුදට වස	ව තු
නමා ම සැවි බල පෑ සිටි නොබා	සි තු
මෙමා වණනු කිම මොහු තෙද බල	අමු තු ²⁹

යන මේ කෝකිල සන්දේශාගත පද්‍යයෙන් ප්‍රකට වෙයි. පිරිනිවන් මංවකයෙහි වැඩ සිටි බුදු රජාණන් වහන්සේ එදින ලක් දිවට සැපත් වන විජය කුමාරයා සහිත පිරිසද, ලංකාව ද බුද්ධ ශාසනය ද ආරක්ෂා කළ යුතු යයි ශක්‍ර දිව්‍ය රාජ්‍යාට නියම කළ සේක. ඒ නියමය පිළිගත් ශක්‍ර දිව්‍ය රාජ්‍යා උත්පල වර්ණ දිව්‍ය රාජ්‍යාට ලංකා රක්ෂණය පැවරූ බැව්

“නගාගතස්ස දෙවින්දො — වවො සුත්ථව සාදරො
දෙවස්සුප්පල වණ්ණස්ස — ලංකා රක්ඛං සමප්පයි”³⁰

යන ගාථාවෙන් ප්‍රකට වෙයි. මේ උත්පල වර්ණ දිව්‍ය රාජයා අධිගෘහිත බැව් සලකන දෙවිනුවර සමීපයෙහි වූ නිලක පිරිවෙණ ද ගිහි පැවිදි ශිෂ්‍යයන්ට ධර්ම ශාස්ත්‍රීය ඥානය ලබා දුන් විද්‍යාපීඨයකි. මේ නිලක පරිවෙණාධිපති හිමිතුමා කාව්‍ය ඡන්දොලංකාර ශාස්ත්‍රයන් හි ද බෞද්ධ දර්ශනයෙහි ද සිංහල දෛමළ ආදී භාෂාවන් හි ද විශාරදයකු වූ බැව්,

දසන මනින් දූන හෙළ දෙමළ බණ	නතු
වසන දෙවිනුවර යතිදෙක් ලෙසට	සිතු
දෙසන ලෙස එවූ මෙහසුන් රස	නුමුතු
අසන මැනවි හිමි සිරි ලද මෙන්	අමුතු ³¹

යන පද්‍යයෙන් හෙළිවෙයි. ත්‍රි ලංකා හෙවත් නිලක නම වූ පරිවෙණාධිපති මේ තුමා දෙවිනුවර ඉරාගල් කුලයට කිරිට මාණික්‍යයක් වැනි වූ, යසසින් හා කීර්තියෙන් යුක්ත වූ මුල්ගිරිගල විහාරාධිවාසී වූ යතීන්ද්‍රයන් වහන්සේගේ කණ්ටු සෞභෞච්‍ය වූහයි කියති. මේ යතීන්ද්‍රයන් වහන්සේ විසින් කවි දෙසිය දෙසානුවකින් යුත් පිංහල සන්දේශයන් අතර දීර්ඝතම සන්දේශය වූ කෝකිල සන්දේශය රචනා කරණ ලද බැව්,

උස දෙව් නුවර දිසි ඉරාගල් කුලට	කිරු ල්
යස සිරි වඩන නිසි ගිරි වැසි තෙරිදු	එම ල්
නොස යුතු නිලක පිරුවන් හිමි පවර	නිම ල්
රස කර පැවසූ පරපුටු සදෙසරැත්	ලක ල් ³²

යනුවෙන් සඳහන් වන පද්‍යයෙන් හෙළිවෙයි. මේ නිලක පිරිවෙණ සන්දේශ රචනා වරයන්ගේ වර්ණනාවන්ට ලක් වී නැතත් පරිවෙණාධිපතීන් වහන්සේගේ ශ්‍රේෂ්ඨත්වය අනුව කිව යුත්තේ නිලක පිරිවෙණ තන්කාලින ශ්‍රේෂ්ඨ විද්‍යාස්ථානයක් වශයෙන් හැඳින්විය යුතු බවයි.

3. පැපිලියානේ සුනේත්‍රා දේවී පිරිවෙණ :

ශ්‍රී ජයවර්ධන පුර කෝට්ටේ රාජධානිය කර ගෙන විසූ ස වන සිරි පැරකුම්බා පොතුමා විසින් ම පිහිටුවන ලද පැපිලියානේ සුනේත්‍රා දේවී පිරිවෙණ කෝට්ටේ යුගයට අයත් පිරිවෙන් අතුරෙන් ශ්‍රේෂ්ඨතම විද්‍යාස්ථානයක් වූ බැව් කිව යුතුය. ස වන සිරි පැරකුම්බා රජතුමා විසින් සුනේත්‍රා දේවිය නම වූ ස්වකීය මණ්ඩපයක් ස්ථාපනයක් වශයෙන් එතුමියට පින් පිණිස එතුමියගේ නමින් සුනේත්‍රා දේවී නම පිරිවෙණ පරම්පරා කරණ ලදී. ඒ බැව්,

“ අත්තනො මාතු අත්ථාය — තස්සා නාමෙන පඤ්ඤා වා
පජ්ජට කානනෙ තස්මිං — සුනෙන්ත පරිණේකා”³³

යන ගාථාවෙන් ප්‍රකාශ වෙයි. සුනේත්‍රා දේවී නමින් මේ පිරිවෙණ ආරම්භ කළ පොතුමා එහි සංඝාවාසයක් ද කරවා කෙත්වත් ආදිය ද පුජා කෙළේය. ඒ පිරිවෙණේ දී

අටුවා, විකා, සහිත ත්‍රිපිටකය ද ග්‍රන්ථාරාම කර වූ බව ද ඒ ත්‍රිපිටකය ලියූ ලේඛකයන්ට ගම්වර දුන් බව ද සිංහල මහා වංශයෙහි³⁴ සඳහන් වේ. විල්හෙල්ම් ගෛගර් පඬිතුමා විසින් පරිවර්තන ඉංග්‍රීසි මහා වංශයෙහි ද³⁵ සඳහන් වෙයි.

ස වන සිරි පැරකුමිබා රජතුමා බුද්ධත්වය ප්‍රාර්ථනා කොට පැපිලියාන නම් ගමෙහි දෙමහල් ප්‍රතිමා මන්දිරයක් ද ස්වකීය මව් බිසොව ගේ නමින් පිරිවෙණක් ද කරවා මහා සංඝයා වහන්සේට පූජා කළ බව සිරි රහල් මා හිමියන් විසින් පිරවින පරෙවි සන්දේශයෙහි මෙසේ සඳහන් වෙයි.

සුවිමල් ලමැණි කුල - තිලකෙවි උදුල සම	කල
සිරිසඳ තොසින් රැඳි කුසුමෙවි නොකල	මිබා
සිරි යස තෙදැති නරනිඳු මේ පැරකුමි	බා
පනා බුදු සිරි සවි - සන වෙන කුළුණු	දියුණු ව
කරවා දෙමාලින් බුදු මැදුරක්	මහ රු
පුරවා සවි සිරින් කර නෙ සිත	පිවිතු රු
සිය ගුරු බිසෝ හිමි සඳ නමිනි පිරිවෙණ	ක්
කරවා පැපිලියානෙහි මහ සහන නොයෙ	ක්
වසනුව දෙවු වෙහෙරට පිවිස නොසිනුද	ක්
ඉඳ සැතැපි ගන සරනැස නිවා මඳ	ක් ³⁶

අතිශයින් නිර්මල වූ ලම්බකර්ණ ගෝත්‍රයට තිලකයක් වැනි වූ ශ්‍රී සෞභාග්‍ය යෙන් හා තෙජොබල පරාක්‍රමයෙන් සම්පූර්ණ වූ ස වන පැරකුමිබා රජතුමා ස්වකීය මැණියන්ට පින් පිණිස පැපිලියානෙහි දෙමහල් බුද්ධ මන්දිරයක් සාදවා මහා සංඝයා වහන්සේට පූජා කළ බව මෙයින් ප්‍රකට වෙයි. ගිරා සන්දේශ කෝකිල සන්දේශ වල ද මේ අදහස් ම ඇතුළත් වී ඇත.

ස වන සිරි පැරකුමිබා රජතුමාගේ රාජ්‍යාදයෙන් එකුත් සාළිස් වසෙහි මැදින් මස පුර පසළොස්වක් පොහෝද ස්වකීය මවු බිසොවට පින් පිණිස පැපිලියානේ සුනෙත්‍රා දේවී පිරිවෙණ ද විහාරස්ථානය ද කරවීමට රජතුමා නියම කළ බවත් එහි ආධිපත්‍යයට ගලතුරු මූල මේධංකර මහ තෙරණුවන්ගේ ශිෂ්‍යයෙකු වූ මංගල හිමි යන් පත් කළ බවත් පැරකුමිබා රජතුමා විසින් පිහිටුවන ලද පැපිලියානේ සෙල්ලිපි යෙහි ඇති වාක්‍යයක් මෙහි දක්වනු ලැබේ. “ශ්‍රී බුද්ධ වර්ෂයෙන් එක් දහස් නවසිය අට පනස් අවුරුද්දක් පිරුණු සඳ සිරිලක රජ පැමිණි මහ සම්මත පරම්පරානුයාන සුයඹී වංශාභිජාන මහා රාජාධිරාජ ශ්‍රී සංඝබොධි ශ්‍රී පරාක්‍රමබාහු වක්‍රවර්ති ස්වාමීන් වහන්සේට එකුත් සාළිස් වන මැදින් දින පුර පසළොස්වක ජයවර්ධන පුරවරයෙහි සුමංගල ප්‍රාසාදහිමුබ චිත්‍ර මණ්ඩපයෙහි සිංහාසනයෙහි සිරි නිවෙස් සහ වොටුනු සිවු සැට බරණින් සැදි රජ යුව රජ ඇමති ගණ පිරිවරා දෙවෙන්දු ලීලාවෙන් වැඩ හිඳ හැම තන්හි කළමනා කටයුත්තට ව්‍යවස්ථා වදරණ තැන ස්වර්ගස්ථ වූ මවු බිසවුන් වහන්සේට පින් පිණිස අභිනව විහාරයක් කරවන ලෙසට රාණි වාසල කාරියෙහි නියුක්ත සිකුරා මුදල් පොතුන්ට වදල මෙහෙවරින් පස් විසි දහසක් ධන වියදම් කොට පාණා බුණු බඳ පැපිලියානෙහි ප්‍රාකාර ගොපුර ප්‍රතිමා ගෘහ මණ්ඩප බොධි වෛතන

සංඝාචාස දෙවොලාස පුස්තකාලය පුස්තරාම ඒලාංචාදියෙන් යුක්ත කොට සමෘද්ධ කරවූ විහාරය විරස්ථායීව වර්ධනය වන පිණිස පිදුයෙන්. . . පළමුවෙන් මහ බිසෝ සාමිනිගේ ශ්‍රී නාමයෙන් සුනේත්‍රා මහා දේවී පිරුවන් අස්වා මෙහි විහාරයට නායකව පැවිණි ගලතුරු මූල මේධංකර මහා තෙර යාමීන්ගේ ශිෂ්‍ය නිග්‍රයෙන් මුක්ත මංගල සාමිනිට සුනේත්‍රා මහ දේවී පිරිවෙන් තෙර අස්වා ඉදිරියේ දවස මොබ වහන්සේ ගේ ආරාධනා පරම්පරාවෙන් අසා පිරිවනා තැන් කියා ශාසන වර්ධනය කිරීමට යොග්‍ය තැනකට පිරිවෙන පවත්නා නියායෙන් සනිටුහන් කොට³⁷

මේ සෙල් ලිපියෙන් සුනේත්‍රා දේවී පිරිවෙන් විහාරයේ තොරතුරු රාශියක් පෙනේ වෙයි. පැපිරියානේ සුනේත්‍රා දේවී පිරිවෙණ ද, විහාරය ද එක ම ආයතනයක් විය. මංගල තෙරණුවෝ විහාරයෙහි ද පිරිවෙණෙහි ද අධිපතිත්වය දරූහ. ගිරා සන් දේශ කතුචරයා දස පද සැඟලේලකින් මේ මංගල හිමියන්ගේ ගුණ වැණුමක් මෙසේ විවිචන් කරයි.

ඵ වෙහෙර තුරු රඳන - මනහර මහරු සහ	ගණ
මෙනින් සොඳුරු පිරිසිඳු හිය මගෙහි	යොදු
නිතින් නිලොගුරු හට පිළිවෙතින්	පුදු
හර දළ නෙතග වන් - හිමි නව තෙදින්	බබලන
අමාකර විනය සුන් අබි දහම්	පෙළ
නමා නැණ තරිඳු කිරණින් උදම්	කළ
නොමද වියන් ගහ රළු වැල සේ	පුබුදු
නිබද දිමුත් සිවු පිරිසිඳු සිල්	පුරුදු
පැහැද මහත් මුනි බණ දෙසුමෙහි	පසිඳු
නැමැද සුනෙන් මහ දේවී පිරුවන්	තෙරිඳු '38

සුනේත්‍රා දේවී පිරුවන්පති වූ ද විභාගාධිපති වූ ද මංගල හිමියන් හික්ෂු සංඝයා මංගලය කිරීමට සමත් වූ ද ත්‍රිපිටක බර වූද, බර්ම දේශනාවෙහි දක්ෂ වූද, මහා යති මායාකු වහ යි ගිරා කතුචරයා මෙයින් හෙළි කටය. පිරිවෙන්පති මංගල හිමිපාණන්ගේ පාණ්ඩිතයන්, සුභිලත්වයන්, විශාරදත්වයන් නිසා සුනේත්‍රා දේවී පිරිවෙණක් කාලින ග්‍රන්ථ විද්‍යා ස්ථානයක් වූ බැව් අප විසින් පිළිගත යුතුය. සුනේත්‍රා දේවී පිරිවෙණ සිහල, පාලි, සංස්කෘත, ප්‍රාකෘත, බර්ම විනය, ඡන්දස්, තර්ක, ව්‍යාකරණ, භාෂාස, පුරාවිද්‍යා දී විෂයයන් ඉගැන් වූ ප්‍රසිද්ධ පිරිවෙණකි මෙහි ඉගැන්වීමට මෙහි නොව ත්‍රිපිටකය අටුවා විකා සහිතව ග්‍රන්ථාරාථ කිරීමේ කටයුතු ද කළ බැව් විචාරාසික පුරාවෘත්තයන්ගෙන් ප්‍රකට වෙයි.

කොට්ටේ යුගයේ පිරිවෙන් අධ්‍යාපනය පිළිබඳව තවත් කරුණු සඳහන් කළ කවි නමුත් මේ සාක්ෂිපිත විවරණය මෙතෙකින් නිම කරමි.

සටහන්:

1. මහා වංසො 579 පිටුව 89 පරිච්ඡේදය.
2. මහා වංසො 579 පිටුව මුද්ධ දත්ත නාහිමි.
3. නිකාය සංග්‍රහය.
4. මයුර සන්දේශය 46 කවිය - කුමාරතුංග සංස්කරණය.

5. මහාවංසය 58—59 පිටු. වීරසේකර සංස්කරණය.
6. කාලිංග දෙස සංරතා භූමිකිල කුලොද්භවා
සුනෙත්‍රා නාම දෙවි යා පරාක්‍රම භූමි ප්‍රසූ:
ධර්මාශෝක නාසාන්වයෙ ජයමාලෝ ගම්පති.
තසා සුත්‍ර: ප්‍රජා ශ්‍රීඡය පරාක්‍රම භූමියා' භවන්
7. ලැබුණි ජය මහලැන හිමි සුරතුර වෙලු රන් ලියසුරු
සුනෙන් මහ දෙවි බියෝ හිමි ලන් රචවරුන් යොදු බුදුකුරු.
පැරකුම්බා සිරිත 27 පදය. කේ. ඩී. පී. චිත්‍රමසිංහ සංස්කරණය.
8. ලමැණි කුල පිවිතුරු — ජය මහ ලැන මන පිරු
ගුණ ගණ මිණි සසුරු — සියල් නිරිඳුන් ප්‍රියන් මල්සුරු
කාව්‍යශේඛරය 15 සර්ගය 29 කවිය.
9. මහා වංසය 618—619 පිටු වීරසේකර සංස්කරණය
10. ගිරා සන්දේශය. 135—136 කවි. කුමාරතුංග සංස්කරණය.
11. යාච්ච කථා සවිකඤ්ච — පිටකන්තය මුත්තම.
ලිඛාපෙත්වාන බුද්ධස්ස — සාසනං සංගහං අකා
සද්ධම්මි පොත්ථකා නෙව — දිවසෙ දිවසෙ තදා
ලෙඛනත්ථාය ගාමාදිං — ලේඛකානං අදාසි සො
මහා වංසො. 580 පිටුව. 27—28 ගාථා.
12. සාරන්ථ දීපනී
13. විමලි විනොදනී 13—154 පිටු. — බෝරතුඩුවේ ධම්මාධාර තිස්ස සංස්කරණය.
14. අනුත්තාකන්ථ දීපනී.
15. සද්ධර්මාලංකාරය. 516 පිටුව. — මකුලුඳුවේ පියරතන නාහිමි සංස්කරණය.
16. උම්මග්ග පානකය.
17. විසුද්ධි මග්ග 316 පිටුව. — දිබ්බ යෝන ධාතු කථා.
මහාවංසය 596 පිටුව. වීරසේකර සංස්කරණය.
18. කෝච්චේ යුගයේ සිංහල සාහිත්‍යය .79 පිටුව ආචාර්ය කේ. ඩී. පී. චිත්‍රමසිංහ
19. හංස සන්දේශය. 181 කවිය.
20. හංස සන්දේශය. 201 කවිය. ආචාර්ය කේ. ඩී. පී. චිත්‍රමසිංහ සංස්කරණය.
21. Ancient inscriptions in Ceylon (1883) 72 පිටුව.
22. හංස සන්දේශය. 173, 174, 175, 178, 179, 180, 181, 182
කේ. ඩී. පී. චිත්‍රමසිංහ සංස්කරණය.
23. හංස සන්දේශය. 193 කවිය.
24. මහාවංසො. අධ්‍යාපිනිමො පරිච්ඡේදො. 88, 89, 90, 91, 92 ගාථා
576—577 පිටු. බුද්ධදත්ත මෙර. සංස්කරණය.
25. ගිරා සන්දේශය. 62 පිටුව. 219, 220, 221, 225, 227.
26. සිංහල සාහිත්‍ය වංශය. 256 පිටුව. ආචාර්ය ප්‍රච්ච බණ්ඩාර සන්නස්ගල.
27. මහාවංසො. 88 පරිච්ඡේදය. 577 පිටුව. 98, 99 ගාථා
බුද්ධදත්ත මෙර සංස්කරණය.
28. මසුර සන්දේශය. 72 කවිය. කුමාරතුංග සංස්කරණය.
29. කෝකිල සන්දේශය. 30 කවිය. පණ්ඩිත ගුණවර්ධන සංස්කරණය.
30. මහාවංසො. 42 පිටු. 5 ගාථාව. බුද්ධදත්තමෙර සංස්කරණය.
31. කෝකිල සන්දේශය. 287 කවිය.
32. කෝකිල සන්දේශය. 292 කවිය. පණ්ඩිත ගුණවර්ධන සංස්කරණය.
33. මහාවංසො. 89 පරිච්ඡේදය. 24 ගාථාව. බුද්ධදත්ත මෙර සංස්කරණය.
34. සිංහල මහා වංසය. 619 පිටුව.
35. for memory of his mother the meritorious (King) had erected in the Pappata grove in her name the Sunethra Berewers and a monastery for the community and granted it many villeges and fields - 216 P Wilhelm Gyger.
36. සිරි රහල් පබද. 49 කවිය. ඊ තෙන්නකෝන්.
37. කෝච්චේ යුගයේ සිංහල සාහිත්‍යය. 106 පිටුව. ආචාර්ය කේ. ඩී. පී. චිත්‍රමසිංහ
38. ගිරා සන්දේශය. 69 කවිය. මුනීඳය කුමාරතුංග.